

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 9Cb/203/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615205190
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Slavomíra Mlynarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5615205190.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou Mgr. Slavomírou Mlynarčíkovou vo veci žalobcu: Mikulášska chata, s.r.o., so sídlom Demänovská Dolina 75, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 31 596 886, zastúpený JUDr. KLUČKOVÁ, advokátka s. r. o., so sídlom Pluhová 29, 831 03 Bratislava, IČO: 36 864 242, proti žalovanému: G. nar. XX. XX. XXXX, prihlásený k trvalému pobytu F. XXX XX, zastúpený JANČI & Partners s.r.o., so sídlom Belopotockého 720/2, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 47 258 748, v spore o 3.837,18 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 113,95 EUR s úrokom z omeškania 9 % ročne od 11. 4. 2017 na zaplatenie do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný m á nárok na náhradu trov konania od žalobcu 94%, o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí vyšší súdny úradník prvostupňového súdu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš 15. 6. 2015 sa žalobca domáhal, aby súd rozhodol, že žalovaný je mu povinný zaplatiť 2.431,45 EUR s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 170,43 EUR od 1. 11. 2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 125,42 EUR od 1. 12. 2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 69,26 EUR od 1. 6. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 117,53 EUR od 1. 7. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 111,15 EUR od 1. 8. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 213,90 EUR od 1. 9. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 409,63 EUR od 1. 10. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 153,12 EUR od 1. 11. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,25 % ročne zo sumy 105,21 EUR od 1. 12. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,25 % ročne zo sumy 23,46 EUR od 1. 1. 2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,15 % ročne zo sumy 62,91 EUR od 1. 8. 2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,15 % ročne zo sumy 870,78 EUR od 1. 8. 2014 do zaplatenia a trovy konania.

2. Uznesením zo dňa 30. 8. 2017 sp. zn. 9Cb/203/2015 súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 3.837,18 EUR s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.837,18 EUR od 11. 4. 2017 do zaplatenia. Po zmene žaloby žalovaná suma pozostávala z istiny vo výške 2.026,66 EUR, vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 487,76 EUR a trov konania vo výške 1.177,26 EUR, ktoré vznikli žalobcovi v konaní na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sp. zn.

8C/283/2014, súdneho poplatku za odpor proti platobnému rozkazu vo výške 145,50 EUR v konaní Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 8C/283/2014-387.

3. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný vykonával v spoločnosti žalobcu funkciu konateľa od 28. 9. 2006 do 31. 10. 2012. Z funkcie konateľa bol odvolaný rozhodnutím jediného spoločníka zo dňa 30. 10. 2012, s účinnosťou od 31. 10. 2012. Žalovaný a žalobca 31. 10. 2012 uzavreli dohodu, v ktorej žalovaný vyhlásil, že ako konateľ počas svojho pôsobenia vo funkcii nevykonal žiadny úkon za žalobcu, ktorý by nebol premietnutý do účtovníctva, respektíve s ktorým by preukázateľným spôsobom neoboznámil spoločnosť IVABA, a.s. (jediného spoločníka) a neexistujú žiadne doklady, ktoré by právny, ekonomický, finančný stav žalobcu zistený na základe účtovníctva žalobcu ku dňu 31. 10. 2012 menili. Účtovníctvo žalobcu, tak ako je vedené a zostavené ku dňu 31. 10. 2012 je vedené v súlade s príslušnými právnymi predpismi, sú v ňom uvedené všetky účtovné operácie, ktoré sú potrebné v rámci riadneho vedenia účtovníctva, neexistujú žiadne úkony, ktoré mali byť v účtovníctve vedené a ktoré zaúčtované neboli a účtovníctvo prezentuje aktuálny stav žalobcu ku dňu 31. 10. 2012. Žalobca nemá žiadne záväzky voči tretím osobám, má splnené všetky povinnosti voči štátu a na žalobcu neviazu žiadne ťarchy ani bremená okrem tých, ktoré vyplývajú z účtovníctva žalobcu. V prípade, ak v dôsledku nepravdivosti prehlásení uvedených v odseku 1 dohody budú tretie osoby uplatňovať akékoľvek nároky plynúce z úkonov žalovaného voči žalobcovi, tieto nároky v celom rozsahu voči tretím osobám uspokojí žalovaný, bez povinnosti náhrady zo strany žalobcu.

4. Žalobca bol listom bývalého zamestnanca - P. zo dňa 21. 7. 2014 vyzvaný na zaplatenie sumy 1.601,23 EUR ako nedoplatok na mzdových nárokoch za roky 2012 a 2013 a zákonných úrokov z omeškania. Bývalý zamestnanec uvádzal, že s účinnosťou od 1. 9. 2012 bola medzi ním a žalobcom dohodnutá mesačná mzda vo výške 800 EUR. Listom zo dňa 27. 7. 2014 bolo bývalému zamestnancovi oznámené, že žalobca nemá vedomosť o žiadnom dodatku, ktorý by mu takúto mesačnú mzdu stanovoval. Žalobca sa voči nároku bránil, lebo ho považoval za účelový a vznesený po viac ako dvoch rokoch odo dňa, ako bývalý zamestnanec tvrdil, že mu mala byť mzda zvýšená. Bývalý zamestnanec podal voči žalobcovi dňa 3. 9. 2014 žalobu, ktorou sa domáhal zaplatenia 2.431,45 EUR s príslušenstvom titulom mzdových nárokov. Konanie sa viedlo na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sp. zn. 8C/283/2014. Doplatenie mzdy bývalému zamestnancovi nepatrí. Ide o účelové konanie bývalého konateľa a bývalého zamestnanca. Nárok bývalého zamestnanca bol predložený v roku 2014 (po ukončení pracovného pomeru) na základe dohody o zmene pracovných podmienok podpísanej bývalým konateľom dňa 1. 9. 2012. Z výpovede žalovaného v súdnom konaní sp. zn. 8C/283/2014 zo dňa 13. 4. 2015 vyplynulo, že dohodu o zmene pracovných podmienok v rozhodnom čase a ani následne neodniesol účtovnej firme AMAKO s.r.o. a výplata bývalému zamestnancovi podľa tejto dohody nebola robená. Po kontaktovaní s bývalým zamestnancom, žalovaný zjavným spôsobom nezabezpečil, neoznámil žalobcovi zaslanie nesprávnej výplaty zamestnancovi. Spracovanie miezd zabezpečovala spoločnosť AMAKO, s.r.o. so sídlom Družstevná 4, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 616 303, s ktorou bola dňa 1. 1. 2011 uzavretá zmluva o poskytovaní účtovných služieb, ktorá bola na strane odberateľa (žalobcu) podpísaná žalovaným ako konateľom. V zmysle článku IV ods. 3 zmluvy o poskytovaní služieb je odberateľ povinný predkladať v dohodnutých intervaloch, najneskôr do desiateho v nasledujúcom mesiaci všetky doklady potrebné pre spracovanie miezd. V zmysle článku V ods. 1 zmluvy o poskytovaní služieb dodávateľ je povinný poskytovať uvedené služby v súlade s príslušnými právnymi predpismi riadne a včas, pričom ich splnenie je podmienené poskytnutím potrebnej súčinnosti zo strany odberateľa, najmä včasným poskytnutím všetkých potrebných podkladov a informáciám k nim.

5. Nárok žalobca odvodzoval od § 135a ods.1, 2 Obchodného zákonníka, ďalej iba OBZ. V zmysle dohody žalovaný vyhlásil, že neexistujú žiadne záväzky voči tretím osobám ku dňu 31. 10. 2012, že neuskutočnil žiadny úkon, ktorý by nebol premietnutý do účtovníctva a že neexistujú žiadne úkony, ktoré neboli zaúčtované a účtovníctvo prezentuje aktuálny stav žalobcu ku dňu 31. 10. 2012. Podľa žalobcu dohoda o zmene mzdových podmienok pre zamestnanca pána X. ku dňu 1. 9. 2012 neexistovala, bola podpísaná dodatočne so spätným dátumom a tvrdenia pána X. ako aj žalovaného sú účelové v snahe získať majetkový prospech od žalobcu. Žalobcovi bola prvýkrát predložená kópia dohody o zmene mzdových podmienok právnou zástupkyňou pána X. v súdnom konaní v korešpondencii z roku 2014, dovtedy o nej nemal žalobca vedomosť. Žalovaným nebola dohoda o zmene pracovných podmienok odovzdaná ani spoločnosti AMAKO s.r.o., ktorá vyhotovovala mzdy zamestnancov, ani žiadnej osobe u žalobcu, spoločnosti nebola poskytnutá žiadna informácia o uzatvorení takejto dohody. Naopak žalovaným bola potvrdená správnosť účtovníctva a neexistencia ďalších dokladov účtovníctvo

ovplyvňujúcich. Ak bývalý zamestnanec pán X. namietal výplatu za september 2012, ktorú obdržal v októbri 2012, ako tvrdil vo svojej výpovedi, ktorú namietal žalovanému, ktorý napriek tomu, že bol z funkcie konateľa odvolaný až dňa 31. 10. 2012 nápravu voči pánovi X.i nevykonal, námietku zamestnanca nikomu neoznámil. Výplaty za september 2012 osobne v spolupráci so spoločnosťou AMAKO s.r.o. pripravoval a odsúhlasoval žalovaný. Žalovaný osobne zadával príkazy na úhradu výplat za september 2012 v októbri 2012. Žalovaný mal vedomosť o tom, že pánovi X. vyplácal mzdu, ktorá je v rozpore s dohodou o zmene mzdových podmienok, ktorú sám žalovaný vyhotovil, podpísal, dal na podpis pánovi X.. Žalovaný sa touto dohodou pri odsúhlasovaní a vyplácaní mzdy za september 2012 pánovi X. neriadil, keďže táto už v tom čase mala existovať. Pričom žalovaný tvrdí, že nemal záujem v čase vyhotovovania dohody od žalobcu odísť. Tvrdenia žalovaného sú účelové. Podozrivé je konanie pán X., ktorý napriek tomu, že disponoval druhým originálom dohody o zmene pracovných podmienok, tento žalobcovi v aktuálnom čase nepredložil, pracoval a prijímal mzdu od žalobcu vo výške 650 EUR plus odmeny. Nesprávnu výšku svojej mzdy namietal po dvoch rokoch po ukončení pracovného pomeru a dohodu o zmene mzdových podmienok predložil až v rámci súdneho konania, respektíve v predžalobnej komunikácii. Ak žalovaný dohodu o zmene mzdových podmienok zo dňa 1. 9. 2012 podpísal, porušil povinnosť predložiť dohodu spoločnosti AMAKO s.r.o., aby mohla byť vypočítaná mzda za september 2012. Žalovaný konal v rozpore so zmluvou o poskytovaní služieb, ako aj v rozpore s povinnosťami konateľa, ktoré má vykonávať s odbornou starostlivosťou, kde je správne určovanie miezd zamestnancov potrebné zaradiť. Žalovaný konal v rozpore s dohodou o zmene mzdových podmienok, keďže pánovi X. mzdu nevyplatil, ani nezabezpečil nápravu tohto stavu napriek tomu, že vo funkcii konateľa zotrval do 31. 10. 2012. Z dôvodu porušenia povinností na strane žalovaného bola pánovi X. vyplácaná od 1. 9. 2012 do 31. 7. 2014 mzda určená na základe pracovnej zmluvy zmenenej na základe dohody o zmene pracovných podmienok zo dňa 1. 10. 2012 vo výške 650 EUR plus odmeny od 0 EUR do 220 EUR. Napriek tomu, že pán X. dohodu o zmene pracovných podmienok zo dňa 1. 10. 2012 nepodpísal, za mzdu, ktorá mu bola pridelovaná na jej základe prácu odvádzal až do skončenia pracovného pomeru 31. 7. 2014. Pánovi X. nebola za september 2012 vyplatená mzda podľa dohody o zmene mzdových podmienok. Žalovaný s pánom X. dohodol platiť neprimerane vysoký v pracovnej pozícii pána X.. V rámci hierarchie v kuchyni u žalobcu bol pán X. tretím kuchárom - nebol ani šefkuchárom, ani jeho zástupcom. Priemerný plat kuchára v septembri 2012 v rovnakej oblasti bol nepomerne nižší. Žalovaný porušil pri uzatvorení dohody o zmene mzdových podmienok s pánom X. výkon svojej pôsobnosti konať s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti - žalobcu. Určenie neprimerane vysokej mzdy len k jednému zamestnancovi, so zjavnými rozpormi so mzdami ostatných zamestnancov, ako aj s priemernou mzdou v dotknutej oblasti nie je možné považovať za konanie s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti. Na základe vyššie uvedeného je daná zodpovednosť žalovaného splnením zákonných predpokladov ako zmluvnej zodpovednosti žalovaného voči žalobcovi 1/ vznik škody (v prípade priznania nároku zamestnanca pána X. v súdnom konaní) škoda vo výške istiny s príslušenstvom a trovy súdneho konania; 2/ porušenie povinnosti - vykonávať pôsobnosť konateľa s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov; porušenie povinnosti predložiť podpísanú dohodu o zmene mzdových podmienok účtovnej spoločnosti AMAKO; porušenie zmluvnej povinnosti - neexistencia pravdivosti prehlásení žalovaného uvedeného v dohode, porušenie povinnosti na náhradu nárokov tretích osôb, ktoré boli vznesené v dôsledku nepravdivosti prehlásení žalovaného v dohode; 3/ príčinná súvislosť - v prípade ak by žalovaný neporušil povinnosti uvedené v bode 2 nevznikla by žalobcovi škoda. V dôsledku porušenia týchto povinností žalovaným pánom X. voči žalobcovi uplatňuje nárok v súdnom konaní. Zo strany žalobcu bol žalovaný vyzvaný na úhradu nárokov uplatňovaných v súdnom konaní pánom X., čo žalovaný v rozpore s dohodou nevykonal.

6. Uznesením zo dňa 22. 9. 2015 č. k. 9Cb/203/2015-48 súd konanie prerušil až do právoplatného rozhodnutia v konaní Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 8C/283/2014. Uznesením zo dňa 26. 1. 2017 č. k. 9Cb/203/2015-60 súd rozhodol o pokračovaní v konaní.

7. Okresný súd rozsudkom zo dňa 3. 1. 2018 sp. zn. 9Cb/203/2015 v spojení s opravným uznesením zo dňa 9. 5. 2018 č. k. 9Cb/203/2015-323 žalobu zamietol. Proti rozsudku prvostupňového súdu sa odvolal žalobca. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 28. 3. 2019 sp. zn. 14Cob/100/2018 rozsudok prvostupňového súdu v spojení s výrokom I. a výrokom II. opravného uznesenia zo dňa 9. mája 2018 č. k. 9Cb/203/2015-323 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom konateľky žalobcu a žalovaného; listinami v spise, najmä výpismi z obchodného registra číslo listu v spise, ďalej iba čl. 8-9, 65-69, 135-140, fotokópiou rozhodnutia spoločníka obchodnej spoločnosti žalobcu o zániku funkcie čl. 10, fotokópiou dohody medzi žalovaným a žalobcom z 31. 10 2012 čl. 11-12, fotokópiou výzvy zástupkyne P. žalobcovi na plnenie mzdy č. 13-14, fotokópiou oznámenia žalobcu zástupkyne zamestnanca k výzve na doplatenie mzdových nárokov čl. 15, fotokópiou vyjadrenia zástupkyne zamestnanca čl. 16, fotokópiou vyjadrenia zástupkyne zamestnanca čl. 17, fotokópiou zástupkyne žalobcu zástupkyňi zamestnanca čl. 18-19, fotokópiou dohody o zmene pracovných podmienok čl. 20, fotokópiou zmluvy o poskytovaní účtovných služieb čl. 21-22, fotokópiou výzvy na zaplatenie nárokov žiadaných zamestnancom P. (zástupkyne žalobcu žalovanému) čl. 23-24, fotokópiou doručenky žalovanému čl. 25, fotokópiou žaloby P. proti Mikulášskej chate s.r.o. čl. 33-38, fotokópiou pracovnej zmluvy s P. čl. 39, fotokópiou dohody o zmene pracovných podmienok s P. čl. 40, fotokópiou dohody o skončení pracovného pomeru s P. čl. 41, opisom rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 8C/283/2014-363 čl. 53-57, lustráciou v registri obyvateľov žalovaného čl. 70, výtlačkami potvrdení o zrealizovaní transakcií zo strany žalobcu bývalému zamestnancovi P. čl. 98-100, 104, výtlačkami elektronickej komunikácie medzi zástupcami strán sporu čl. 106-112, lustráciou v Obchodnom vestníku čl. 119, lustráciou v Obchodnom vestníku čl. 154, 201, výpisom z účtu žalobcu čl. 161, výtlačkom zmeny podpisového vzoru za právnickú osobu - žalobcu čl. 162, fotokópiou potvrdenia o využívaní služieb nonstop bankingu žalobcom vo VUB banke čl. 163-164, písomným vyjadrením žalobcu prostredníctvom splnomocneného zástupcu zo dňa 23. 11. 2017 s prílohami čl. 174 - 190 (najmä protokol o vysporiadaní mzdy zamestnancov čl. 189); obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 8C/283/2014. Súd dôkaz výsluchom svedkyne N. nevykonal z dôvodu, že od neho žalobca upustil a žalovaný tento dôkaz nenavrhol.

9. Konateľka žalobcu G. vypovedala, že keď sa vzájomne dohodli, že žalovaný skončí v spoločnosti ako konateľ, tak dala inštrukcie pani O. a pani Q., aby odovzdávanie spoločnosti prebehlo formálne v zmysle dohody a zákona, aby sa veci odovzdávali písomne, aby nedošlo k neskorším rozporom. Z tohto dôvodu ako odborného právneho poradcu oslovili pani O., aby tieto veci prešla a to všetky dokumenty a vyhli sa takejto nepríjemnej záležitosti, ku ktorej došlo práve teraz. Nevie, čo viac ešte mohli spraviť zo strany spoločnosti. Iný zamestnanec ako pán X. sa neozval a mrzí ju, že tak pán X. urobil až po dvoch rokoch. 10. Žalovaný Ing. Q. vypovedal, že vo funkcii konateľa skončil 31. 10. 2012. Keď oznámil, že končí začalo sa preberanie, odovzdávanie účtovných dokladov a stavebných dokladov od budovy v 9. a 10. mesiaci 2012. Pani O. preberala objekty, kľúče, robila sa inventarizácia majetku. Písomný protokol podpísal a odovzdal kľúče. Faktúry preberala pani P. Bol o tom urobený aj zápis. V mzdovej agendy upravil mzdu viacerým zamestnancom. Za september robil mzdy ešte on. Všetky doklady ohľadne mzdových dekrétov sa odovzdávali pani Q.. Mzdové výmery neboli len tak položené na stole, ale boli v šanóne. Takto boli odovzdané pani Q.j, ktorá ich odložila do tretieho šuplíka na ľavej strane, ako to bolo spomínané viacerými osobami. Kedy presne to bolo si nepamätal. Mohlo to byť začiatkom 10. mesiaca alebo koncom 9. mesiaca. Mzdový výmer bol vytiahnutý z trezora, keď sa bol pán X. pýtať na svoju mzdu. Staré - pôvodné mzdové dekréty boli u pani U.. Všetky nové zmenené dekréty pána X., ale aj iných zamestnancov, mohla to byť pani O. pán S. a pán C., ktoré sa potom nedostali do účtovnej spoločnosti, boli v šanóne odovzdané pani Q. Účtovníčka robila mzdy, podľa toho čo mala nahodené v počítači. Mzdový dekrét pána X. nezariesol mzdovej spoločnosti pre nával inej roboty, lebo sa robila inventarizácia celého objektu.

11. Zástupca žalobcu argumentoval, najmä tým, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný mzdový dekrét pána X. zo dňa 1. 9. 2012, ktorým mu zvýšil mzdu ešte v postavení konateľa žalobcu neodniesol do účtovnej firme AMAKO a v rozpore s jeho zákonnými povinnosťami nepreniesol do účtovníctva žalobcu. Sám ho nerešpektoval, keď pánovi X. za mesiac september 2012 vyplatil mzdu podľa pôvodnej pracovnej zmluvy. Žalovaný zavádzal pri informáciách, že mzdový dekrét najskôr podľa jeho výpovede v konaní 8C/283/2014 ponechal po podpise v kancelárii a zabudol ho odniesť. Vinu zvaľuje na zamestnankyňu pani Q., ktorú mal požiadať o odnesenie dekrétu účtovnej firme. V tomto konaní hovorí o jeho odovzdávaní v októbri 2012 v šanóne bez podpisu, keď sa celá agenda odovzdávala písomne. Žalovaný má viacero verzii v snahe zbaviť sa zodpovednosti za svoje konanie. Podrobne je argumentácia v podaní zo dňa 23. 11. 2017. Žalovaný porušil zákonné povinnosti pri výkone funkcie konateľa - zodpovednosť za riadne vedenie účtovníctva a za predkladanie dokladov potrebných k výpočtu aktuálnych miezd zamestnancov podľa článku 4 ods. 3 zmluvy o poskytovaní služieb s účtovnou firmou, ako aj zodpovednosť za pracovnoprávne záležitosti, zaslanie inej mzdy zamestnancovi a zvýšenie v rozpore s primeranou mzdou na trhu. Čo je neehospodárne konanie voči žalobcovi. Žalobcovi vznikla škoda v dôsledku konania žalovaného. Žalobca pánovi X.i v dôsledku nevedomosti o mzdovom

dekrét o zvýšenej mzde vyplácal aj odmeny pri inom základe, ktoré by zamestnancovi neboli vyplácané, ak by žalovaný nový mzdový dekrét v súlade so svojimi povinnosťami odovzdal do účtovnej firmy alebo žalobcovi. Odmeny sú priamo závislé od základnej mzdy dohodnutej so zamestnancom. Z uvedeného je zrejma príčinná súvislosť medzi porušením povinností a vznikom škody, keďže úkony žalovaného majú dôsledky aj do budúcnosti. Ovplyvňujú rozhodovanie žalobcu pri určovaní miezd a odmien. Žalovaný v zmysle § 135a Obchodného zákonníka nesie zodpovednosť za škodu, ktorú spôsobil. So žalovaným bol uzatvorený zmluvný záväzok, ktorý žalovaný porušil a tento mu vyplýval z dohody zo dňa 31. 10. 2012, kde žalovaný prehlásil pravdivosť účtovníctva, neexistenciu dlhov žalobcu voči tretím osobám, čo sa ukázalo ako nepravdivé prehlásenie. Zároveň sa žalobca a žalovaný pre takýto prípad dohodli, že ak si budú tretie osoby voči žalobcovi uplatňovať takéto nároky tak ich uhradí priamo žalovaný. Ide o jasne a výslovne dohodnutý záväzok, ktorý žalovaný porušil napriek tomu, že bol o nárokoch pána X. v aktuálnom čase preukázateľne informovaný. Aj z tohto titulu je zrejme porušenie povinností neuhradenie nárokov, ktoré si uplatnil pán X. - škoda. Tieto nároky musel uhradiť žalobca. Ak by nárok hradil žalovaný nevznikla by žalobcovi škoda. Žalobca z dôvodu eliminovania takýchto situácií, aká vznikla pri pánovi X., že sa po odchode z funkcie konateľa začnú objavovať zmluvné záväzky, ktoré nie sú nikde zachytené, o ktorých nebol žalovaným žalobca informovaný v rámci postupu s odbornou starostlivosťou, podpísal dohodu, ktorá obsahovala záväzok žalovaného v takýchto prípadoch tieto záväzky osobne uhradiť. Poukázal na zásadu poctivého obchodného styku a dobrých mravov podrobne vo vyjadrení zo dňa 23. 11. 2017. Pri preukázaní skutkových a právnych okolností dotknutej veci nie je v súlade s poctivým obchodným stykom, aby súdnu ochranu požíval žalovaný a nie žalobca. Je zrejme, že žalovaný má v celej tejto situácii postavenie poškodeného. Odkázal na písomné vyjadrenie zo dňa 25. 9. 2020, kde podrobne právne vyargumentovali nárok uplatnený v tejto veci. Je možné sa odkloniť od zásady, že prvostupňový súd je viazaný názorom odvolacieho súdu. Žalovaný ako konateľ žalobcu, podpísal zvýšenie mzdy krátko pred jeho odvolaním z funkcie konateľa. Tento dokument v dôsledku pochybení žalovaného nedoručil účtovnej kancelárii, čo bolo v zodpovednosti žalovaného. Tento dokument nebol odovzdaný pri odovzdávaní agendy žalovaným pri jeho odchode. Nikoho so zvýšením mzdy neoboznámil. Dokonca ani sám pánovi X. podľa tohto dokumentu nevyplatil poslednú mzdu. Vyplatil ju podľa pôvodného mzdového dekrétu. Žalovaný nepravdivo pri svojom odchode prehlásil, že žalobca má k 31. 10. 2012 splnené všetky povinnosti voči tretím osobám, že neexistujú žiadne iné záväzky ako tie, ktoré sú v účtovníctve riadne zaevidované, a že žalobca nevykonal, že žalovaný v mene žalobcu nevykonal žiaden úkon, ktorý by nebol premietnutý do účtovníctva žalobcu. Dokonca bolo predložené prehlásenie zamestnancov podpísané pánom E. v ktorom je uvedené, že títo zamestnanci, vrátane pána X., nevidia žiaden nedoplatok, žiadnu pohľadávku voči žalobcovi. Toto bolo nepravdivé, pretože pán X. takúto pohľadávku nevyplatením mzdy za mesiac september 2012 evidoval. Táto pohľadávka mu bola priznaná aj v súdnom konaní. Máme za to, že toto bolo v konaní riadne preukázané, čo uznal aj odvolací súd, keď uviedol, že žalobca čiastočný nárok má. Žalobca práve za účelom zodpovednosti žalovaného za predmetné prehlásenia, ako aj za účelom eliminovania situácií, kedy sa po ukončení funkcie konateľa žalovaného objavia úkony, ktorými žalovaný zaviazal žalobcu, a tieto nepremietol do účtovníctva, nikoho s nimi neoboznámil, podpísal so žalovaným dohodu zo dňa 31. 10. 2012, v ktorej sa žalovaný zaviazal k tomu, že takéto nároky, ak sa objavia, voči tretím osobám uhradí. Predmetný záväzok v dohode je jasný a určitý. Žiadne ustanovenie zákonné neupravuje, aby takýto záväzok bol určený z dôvodu a výšky. Určenie záväzku čo sa dôvodu a výšky je náležitou súčasťou uznania záväzku, čo žalobca, ani nikto iný netvrdil, že odsek 2 predmetnej dohody je uznaním záväzku. Táto dohoda je platná a nikdy nebola medzi účastníkmi sporná. Žalobca v súlade s dohodou vyzval žalovaného na plnenie v roku 2015, keď pán X. žiadal na základe dekrétu doplatenie mzdy. Oboznámil ho so vzniknutou situáciou, že na takéto situácie dohoda myslí a aby splnil svoj záväzok. S právnou argumentáciou k platnosti dohody (odseku 2) najmä jej neurčitosti odkázal na podanie zo dňa 25. 9. 2020. Jedna veta v rozhodnutí krajského súdu determinovala vo veľmi formálnom prístupe k výkladu zákona celý spor. Krajský súd ju vyvodil bez toho, aby o takomto použití ustanovenia informoval zmluvné strany. Vyvodil neplatnosť z úplne z iného dôvodu ako okresný súd. Reálne uplatňovania a bránenie práva žalobcu v tomto konaní je veľmi obmedzené, pretože (okresný) súd sám začal, že je viazaný názorom odvolacieho súdu. Podľa toho, čo súd v rámci predbežného právneho posúdenia veci uviedol, je úplne jedno, čo povie. Rozhodnutie je také isté. Toto nemôže napĺňať zásadu spravodlivého súdneho konania, ústavnosť celého tohto konania a ochranu práv na strane žalobcu. Žalobca bude uplatňovať všetky svoje práva, pretože má za to, že nie je možné v odôvodnení súdneho rozhodnutia krajského súdu jednou vetou určiť celý výsledok súdneho konania bez toho, aby takáto argumentácia bola použitá ktorýmkoľvek z účastníkov. Je zarážajúce, ako si súdy vyhľadávajú dôvody neplatnosti dohody, ktorá bola medzi účastníkmi uzatvorená. Je úplne ignorovaná zásadná judikatúra ústavného súdu alebo

najvyššieho súdu, že sa majú právne úkony vykladať s dôrazom na ich platnosť, a nie vyhľadávať dôvody neplatnosti. Dôvody neplatnosti odseku 2 žalovaným neboli do rozhodnutia okresného súdu, kde uviedol, že sa jedná o uznanie záväzku, vôbec rozporované. Súdy prekvapivo vyhľadávajú dôvody neplatnosti dohody, takéto konanie je rozporné so základnou judikatúrou, zásadnými právnymi záväzkami a právnou istotou v právnych vzťahoch, kde účastníci podpisujú dohody vo viere v ich platnosti. Ak by bolo čokoľvek žalovanému pri podpise dohody nejasné, považoval to za neurčité, niečomu by nerozumel, mohol takéto námietky vzniesť. Dohoda mu bola daná, podpísal ju v slobodnej vôli, mohol si ju prečítať. Čo sa týka nároku na trovy pôvodného súdneho konania, tak v zmysle § 534 OZ na základe výzvy žalobcu nebola (žalovaným) v roku 2015 uspokojená pohľadávka pána X.. Práve z titulu, že žalovaný sa neozval, vôbec v tejto veci nekomunikoval, že takúto dohodu podpísal, táto dohoda je správna. Žalobca bol nútený brániť sa aj v konaní voči pánovi X.i. Ak by tak neurobil, na strane žalovaného je námietka nehospodárneho konania a zbytočného zaplatenia tejto sumy pánovi X. Vzhľadom na zníženie majetkového prospechu a náklady, ktoré museli byť zo strany žalobcu vynaložené je toto škoda, ktorá predstavuje porušenie odseku 2 dohody.

12. Zástupca žalovaného argumentoval najmä tým, že žalovaný pri odchode zo spoločnosti žalobcu v dobrej viere odovzdal pani Valientovej všetky doklady týkajúce sa personálnej agendy žalobcu s pokynom, aby ich odniesla účtovnej spoločnosti. Žalovaný vykonával funkciu konateľa 15 rokov zodpovedne s náležitou odbornou starostlivosťou a nikdy k takejto podobnej situácii nedošlo. Nemal dôvod neveriť kolegyni, ktorá s ním pracovala 15 rokov a nechať si podpisovať protokol, že odniesla personálnu agendu účtovnej spoločnosti. Žalovaný uzatvoril dohodu o zmene pracovných podmienok s viacerými zamestnancami, nielen s pánom X.. Je nelogické, aby žalovaný uzatváral dodatočne dohody o zmene pracovných podmienok vedomý si, že dňa 31. 10. 2012 uzatvoril dohodu so žalobcom a spoločnosťou IVABA a.s., kde sa zaviazal na náhradu škody voči tretím osobám. Počas svojho pôsobenia u žalobcu niekoľkokrát zvyšoval mzdu svojim zamestnancom žalobcu a žalobca s tým počas celej tejto existencie nikdy nemal žiaden problém. Bolo v plnej kompetencii žalovaného zvýšiť mzdu pánovi X. Mzda vyplatená zamestnávateľom zamestnancovi na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu nie je škodou zamestnávateľa, ale oprávneným nárokom zamestnanca a povinnosťou zamestnávateľa. V otázke neplatnosti dohody zo dňa 31. 10. 2012 sa v celom rozsahu stotožňuje s názorom odvolacieho súdu, keď podmienkou prístúpenia k záväzku je dostatočné určenie budúceho záväzku, čo v danom prípade úplne absentuje. Súdy majú ex offo prihliadať na absolútnu neplatnosť právnych úkonov. Navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a v celom rozsahu priznať náhradu trov konania žalovanému.

13. § 133 Obchodného <aspi://module='KO'&link='KO513_1991SK%2523133'&ucin-k-dni='28. 4.2015'> zákonníka, ďalej iba OBZ

(1) Štatutárnym orgánom spoločnosti je jeden alebo viac konateľov (veta prvá).

§ 135 OBZ <aspi://module='KO'&link='KO513_1991SK%2523135'&ucin-k-dni='28. 4.2015'>

(1) Konatelia sú povinní zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva, viesť zoznam spoločníkov a informovať spoločníkov o záležitostiach spoločnosti.

§ 135a OBZ <aspi://module='KO'&link='KO513_1991SK%2523135a'&ucin-k-dni='28. 4.2015'>

(1) Konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstaráť si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

(2) Konatelia, ktorí porušili svoje povinnosti pri výkone svojej pôsobnosti, sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť škodu, ktorú tým spoločnosti spôsobili. Najmä sú povinní nahradiť škodu, ktorá spoločnosti vznikla tým, že

a) poskytli plnenie spoločníkom v rozpore s týmto zákonom,

b) nadobudli majetok v rozpore s § 59a <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%252359a'&ucin-k-dni='28. 4.2015'>.

(3) Konateľ nezodpovedá za škodu, ak preukáže, že postupoval pri výkone svojej pôsobnosti s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti (veta prvá).

§ 757 OBZ <aspi://module='KO'&link='KO513_1991SK%2523757'&ucin-k-dni='31.12.2017'>

Pre zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením povinností ustanovených týmto zákonom platia obdobne ustanovenia § 373 <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%2523373'&ucin-k-dni='31.12.2017'> a nasl.

§ 534 Občianskeho zákonníka (OZ)

Kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytovať plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z toho však priame právo nevznikne.

§ 37 OZ <aspi://module='KO'&link='KO40_1964SK%252337'&ucin-k-dni='30.12.9999'>

(1) Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

14. Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti s prihladnutím na všetko, čo počas konania vyšlo najavo súd zistil nasledovné. Predmetom konania je nárok žalobcu na náhradu škody, ktorá vznikla ako 1./ dôsledok zo zodpovednosti bývalého konateľa žalobcu za škodu spôsobenú pri výkone funkcie konateľa (§ 135a OBZ <aspi://module='KO'&link='KO513_1991SK%2523135a'&ucin-k-dni='28.4.2015'>) a ako 2./ povinnosti žalovaným z písomnej dohody uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 31. 10. 2012. Škoda tvrdená žalobcom (3.837,18 EUR s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 11. 4. 2017 do zaplatenia) pozostáva z istiny vo výške 2.026,66 EUR, vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 487,76 EUR a trov konania vo výške 1.177,26 EUR, ktoré vznikli žalobcovi v konaní na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sp. zn. 8C/283/2014, súdneho poplatku za odpor proti platobnému rozkazu vo výške 145,50 EUR v konaní Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 8C/283/2014-387.

15. Medzi stranami nie je sporé, že žalovaný vykonával funkciu konateľa žalobcu od 28. 9. 2006 do 31. 10. 2012. Medzi stranami nie je sporé, že dňa 31. 10. 2012 uzavreli žalobca a žalovaný písomnú dohodu, v ktorej žalovaný vyhlásil (1.a), že ako konateľ nevykonal žiaden úkon za žalobcu, ktorý by nebol premietnutý do účtovníctva žalobcu, respektíve s ktorým by preukázateľným spôsobom neoboznámil spoločnosť IVABA a.s. a neexistujú žiadne doklady, ktoré by právny, ekonomický, finančný stav žalobcu zistený na základe účtovníctva žalobcu ku dňu 31. 10. 2012 menili. Účtovníctvo žalobcu, tak ako je vedené a zostavené ku dňu 31. 10. 2012 je v súlade s príslušnými právnymi predpismi, sú v ňom uvedené všetky účtovné operácie, ktoré je potrebné v rámci riadneho vedenia účtovníctva účtovať, neexistujú žiadne úkony, ktoré mali byť v účtovníctve vedené a ktoré zaúčtované neboli a účtovníctvo prezentuje aktuálny stav žalobcu ku dňu 31. 10. 2012 (1.b). Žalobca nemá žiadne záväzky voči tretím osobám, má splnené všetky povinnosti voči štátu a na žalobcovi neviazne žiadne ťarchy ani bremená, okrem tých, ktoré vyplývajú z účtovníctva žalobcu (1.c). Žalovaný a žalobca sa dohodli, že v prípade, ak v dôsledku nepravdivosti prehlásení uvedených v odseku 1 dohody budú tretie osoby uplatňovať akékoľvek nároky plynúce z úkonu žalovaného voči žalobcovi, tieto nároky v celom rozsahu voči tretím osobám uspokojí žalovaný bez povinnosti náhrady zo strany žalobcu (2.). Medzi stranami nebolo sporé, že P. bol zamestnancom žalobcu do 31. 7. 2014. Medzi stranami nebolo sporé, že počas trvania pracovného pomeru pracovník žalobcu P. nežiadal od zamestnávateľa (žalobcu) mzdu vo výške podľa dohody o zmene mzdových podmienok uzavretej dňa 1. 9. 2012 medzi žalobcom v zastúpení konateľa Ing. Q. (žalovaného) a zamestnancom žalobcu P.. Medzi stranami nebolo sporé, že vedenie mzdovej agendy zabezpečovala spoločnosť AMAKO s.r.o. (na základe zmluvy o poskytovaní účtovných služieb uzavretej 1. 1. 2011) a bolo povinnosťou žalobcu predkladať jej podklady pre spracovanie miezd zamestnancov v dohodnutých intervaloch, najneskôr do 10. v nasledujúcom mesiaci (čl. IV. 3. Zmluvy o poskytovaní účtovných služieb). Nebolo sporé, že v čase pôsobenia žalovaného (za september 2012 do konca októbra 2012), neboli účtovnej spoločnosti predložené zmenené mzdové podklady zamestnanca P. vyplývajúce z dohody o zmene pracovných podmienok zo dňa 1. 9. 2012 (účinné od 1. 9. 2012). Spoločnosť AMAKO s.r.o. nedisponovala podkladmi pre zmenu výšky mzdy P. na základe dohody o zmene pracovných podmienok zo dňa 1. 9. 2012 za dobu trvania jeho pracovného pomeru u žalobcu.

16. Súd toto konanie prerušil až do právoplatného skončenia konania sp. zn. 8C/283/2014 (odsek 6 odôvodnenia rozsudku). Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom zo dňa 27. 10. 2015 č. k. 8C/283/2014-222, ktorý nadobudol právoplatnosť 16. 6. 2016 rozhodol o základe nároku *žalobcu P. proti *žalovanému Mikulášskej chate s.r.o. (*Súd v celom odseku 16 odôvodnenia rozsudku používa označenie strán sporu podľa procesného postavenia v konaní 8C/283/2014). Žalobca P. žalobou uplatňoval nárok na zaplatenie mzdy podľa dohody o zmene pracovných podmienok uzatvorenej dňa 1. 9. 2012 na sumu 800 EUR mesačne brutto, ktorú žalovaný nerešpektoval. Pracovnoprávny vzťah

žalobcu u žalovaného vznikol 1. 6. 2010 a zanikol 31. 7. 2014 (dohodou). Pôvodná výška mzdy bola 564,30 EUR brutto mesačne v pracovnej pozícii kuchára. Proti platobnému rozkazu Okresného súdu č. k. 4Ro/152/2014-32 podal žalovaný včas odpor s odôvodnením, čím došlo k zrušeniu platobného rozkazu. Žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odpor proti platobnému rozkazu 145,50 EUR. Žalobca P. na pojednávaní vypovedal, že k uzatvoreniu dohody o zmene pracovných podmienok došlo 1. 9. 2012. Táto mu bola predložená vytlačená. Konateľ žalovaného ho vyhľadal na pracovisku v kuchyni s tým, že má nový platový dekrét. Žalobca podpísal dve vyhotovenia listiny, jedno si zobral konateľ a druhé ostalo žalobcovi. Plat bol menený aj jeho kolegovi U.i. Keď videl na výplatnej páske mzdu za september 2012 na nižšiu sumu, konateľ ho ubezpečil, že mu to bude ďalší mesiac doplatené, ale konateľ už ďalší mesiac v práci nebol a žalobca bol práceneschopný od 1. 11. 2012 do 14., či 17. 4. 2013 a poberal nemocenské dávky. V júni bol zavolaný do kancelárie pani N. za prítomnosti riaditeľky pani O.. Tam mu bola odovzdaná výplatná páska za október 2012 a apríl 2013. Povedali mu, že konateľka pani P. upravuje platové dekréty, aby povedal, či podpíše alebo nie. Dostal mzdový dekrét so základnou mzdou 650 EUR a odmeny od 0 do 200 EUR. On sa vyjadril, že ho nepodpíše, lebo má dekrét na 800 EUR. Pani Q. mu povedala, že taký mzdový dekrét nemajú, išla do trezoru a hovorila, že našla dekrét na 800 EUR. Rozhovor má nahratý. Po prebratí výplatnej pásky za jún 2013 v júli 2013 bol spokojný, lebo výplatná páska bola na 800 EUR. Májová výplata mu bola vyplatená v správnej výške v júni 2013. Následné mesiace až do skončenia pracovného pomeru mu bola vyplácaná mzda 650 EUR. Ing. Q. bol v občianskoprávnom konaní vypočutý ako svedok. Vypovedal, že za jeho pôsobenia sa mzdy zamestnancov všeobecne zvyšovali nahor. Mzdové dekréty sa vyhotovovali v dvoch vyhotoveniach, jedno dostal zamestnanec a druhý účtovníčka firmy AMAKO s.r.o. od neho osobne, keď sa robila výplata. O zvýšení základnej mzdy v mzdovom dekréte rozhodol on. Návrh mzdového dekrétu už bol pretlačený. Potvrdil, že kópiu mzdového dekrétu neodniesol účtovnej firme v daný mesiac, keď došlo k podpisu. Rozdiel sa potom zamestnancovi vyplatí nasledujúci mesiac. Dekrét odniesol účtovnej firme vždy, s výnimkou prípadu, keď odchádzal. Vtedy mali veľa papierov, robili sa preberacie protokoly, hľadali certifikáty. Podpisoval viac dekrétov a zdá sa, že neodniesol dva alebo viaceré. Presne si ti už nepamätal. Neurobil to ani dodatočne. Ostali v kancelárii a poprosil pani Valientovú, aby dekréty odniesla účtovnej firme. Súčasťou preberacích protokolov nebolo odovzдание mzdových dekrétov. Žalobcovi sa zvyšoval plat asi jedenkrát. Pamätá si zvýšenie platu na 800 EUR, k čomu ho viedla ochota žalobcu pracovať. Prišiel na pracovisko aj keď nemal pracovnú zmenu a kvalita jeho práce. Prihliadal na to, aby bol jeho základný plat vyrovnaný so základom kuchárov v ostatných zariadeniach v Jasnej. V tom čase zmenil plat aj druhému kuchárovi pánovi C. na 800 EUR. Šefkuchárovi plat nezvyšoval, lebo bol medzi nimi dosť veľký rozdiel. Žalobcovi oznámil zvýšenie platu v kuchyni a dal mu podpísať dohodu. Deň si nepamätal. Žalobca dekrét podpísal. Jednu kópiu dal žalobcovi a druhú dal do kancelárie. Žalobca ho nekontaktoval s tým, že mu nebola vyplatená odmena v zmysle dohody. On vychádzal zo skúsenosti, že chyba bude opravená. Zdôraznil, že pani Q. určite oznámil zvýšenie platu žalobcu pred tým, než ju požiadal o odnesenie dohody o zmene mzdových podmienok účtovníčke. Účtovníckam ich odniesla pani Q., ktorá od neho prevzala mzdovú agendu. Dovtedy za celú dobu jeho pôsobenia sa nestalo, aby podklady odnášal niekto iný (ako on). Uznal, že mal konzultovať mzdové nároky s majiteľom firmy, ale rozhodol ako konateľ. Majiteľov firmy o zvýšení platu neinformoval ani spätne. V prípade pána X. a C. to nestihol. Prevodné príkazy na vyplatenie miezd dával on. Naposledy vo vzťahu k augustovým výplatám v septembri. V októbri to už nerobil. V čase podpisu dohody o zmene pracovných podmienok 1. 9. 2012 nevedel, že končí vo funkcii riaditeľa firmy a oznámil to až na septembrovej porade. Svedkyňa N. (prevádzkarka žalobcu) vypovedala, že má vedomosť o nespokojnosti pána X. so mzdou. Pani O. prečítala papier, ktorý od pána X. dostala. Žalobcovi bola mzda vyplácaná správne v súlade s pracovnou zmluvou a dekrétom, ktorý mala firma k dispozícii. Pani P. po odchode Ing. E. zvolala poradu všetkých zamestnancov, oznámila im, že budú vyhotovené nové mzdové dekréty. Mzda bola navýšená u každého zamestnanca a u niektorých bol robený prepočet na eurá. Žalovaný bol v tom čase práceneschopný. Nový mzdový dekrét mal na mzdu 650 EUR a odmeny. Bol nachystaný a podpísaný konateľkou pani P.. Bol odovzdaný mzdovej účtovníčke pani U.. Pani U. sa pýtala, či majú pánovi X. posielat' plat po starom alebo po novom a posielali mu vyšší plat. Keď prišiel pán X. po výplatnú pásku povedal jej, že má iný dekrét - lepší. Po jeho odchode telefonovala pani U. aby si jeho tvrdenie overila. Pani U. jej povedala, že má len starý dekrét a ten, ktorý mu dal zamestnávateľ (poznámka súdu: nový mzdový dekrét pripravený konateľkou G. po skončení funkcie konateľa Ing. Q. E.). K preberaniu mzdy došlo tak, že spolu s pani Kovalčíkovou išli za mzdovou účtovníčkou pani U., od ktorej zobrali šanóny s pracovnými zmluvami všetkých zamestnancov, aby sa s nimi oboznámila, keďže ona predtým (svedkyňa) nikdy mzdovú agendu nerobila. Dala pokyn na vyplatenie mzdy 650 + 200 EUR žalobcovi na základe dekrétu podpísaného pani Moderovou, aj keď bol žalobca práceneschopný. Pani Jánošíkovej odovzdala všetky

mzdy so súpisťou, ktorá sa spracovávala v PC programe. Keď jej pani Kovalčíková ukázala sumu 800 EUR pre pána Smrtníka, svedkyňa povedala, že sa k nemu pekne zachovali. Výplatné pásky neštuduje, preto sa nevedela vyjadriť k tomu, či niekedy odovzdávala žalobcovi výplatnú pásku so základnou mzdou 800 EUR. Mzdový dekrét na 800 EUR pre pána Smrtníka nevidela, okrem prípadu, keď jej ho naskenovaný ukazovala pani O.. Pán E. ju neinformoval pred odchodom, že podpísal zvyšovanie mzdy s niektorým zamestnancom. Agendu týkajúcu sa zamestnancov robil pán E. ako aj mzdy za september 2012, za ktorý dával príkaz na vyplatenie miezd z účtu firmy jednotlivým zamestnancom. Konateľka žalovaného G. vypovedala, že konateľom a výkonným riaditeľom bol Ing. E. a do jeho agendy patrili záležitosti pracovníkov, mzdové náležitosti a bežné technické veci. Pán E. v čase, keď bolo zrejmé, že vo firme končí, neoznámil zvýšenie mzdy. Mzdy za september 2012 robila s Ing. Ondrášom pani Q., aby sa to naučila. Pri zmene mzdovej politiky konateľka žalovaného hovorila s každým zamestnancom a vysvetľovala zníženie mzdového základu s prihliadnutím na jeho pohyblivú zložku. S pánom X. nehovorila, lebo bol práceneschopný. Svedkyňa Ing. Q. (marketingová manažérka žalovaného) vypovedala, že mesiac po jej nástupe do zamestnania odišiel konateľ Ing. E. V októbri 2012 konateľka pani P. kompletne prerábala mzdové dekréty všetkých zamestnancov. Pán X. po návrate z práceneschopnosti odmietol podpísať mzdový dekrét s tým, že on má dekrét na vyššiu mzdu. Existenciu overovali v externej účtovnej firme AMAKO s.r.o. Mzdová účtovníčka takýto dekrét nemala a nebol ani na chate. Agendu po Ing. E. preberala ona a pani Q. rotokolárne, podpisovali preberacie protokoly týkajúce sa rôznych zmlúv na majetok, investície, žiadny dekrét na vyššiu mzdu žalobcu nenašli. Pokyn pre reálne vyplatenie výplat, ktoré boli urobené na základe predložených podkladov dával Ing. E. a v čase konania (výsluchu) pani Q.. Osobne mzdový dekrét so základnou mzdou 800 EUR videla, keď bol doručený zástupkyňou žalobcu. Svedkyňa N. (externá účtovníčka firma AMAKO s.r.o.) vypovedala, že mzdy robila v súčinnosti s pánom Ing. E. a v súčasnosti s pani Q., ktorí jej priniesli podklady. Pri zmene mzdy jej pán E. a pani Q. doniesli spolu s ostatnými podkladmi aj mzdové dekréty. Nebolo to ihneď po ich podpise. Takýto dekrét zostáva v účtovnej firme a každý zamestnanec má svoju zložku. Nastavuje sa zmena v účtovnom programe, za pomoci ktorého sa zhotovujú mzdy. Ak by zabudli doniesť mzdový dekrét, dalo by sa to opraviť vyreklamovaním po odovzdaní výplatnej pásky zamestnancom. Dohoda o zmene platových pomerov z 1. 9. 2012 im nebola odovzdaná, inak by bola založená v príslušnej zložke. Výplatu za september 2012 robila s pánom E.. Nepamätá si, že by pán E. zabudol doručiť mzdový dekrét niektorého zamestnanca. Zmenu dohodnutých mzdových podmienok od 1. 9. 2012 nevykonala ani u pána C. Výplatné pásky pre zamestnancov vyhotovovala na základe predložených podkladov a preberal ich Ing. E. a po jeho odchode pani Q.. Pani Q. respektíve pani O. jej volali s požiadavkou, či má dohodu o zmene pracovných podmienok týkajúcej sa mzdy pána X. v roku 2014. V máji 2013 sa mohlo stať, že výplatná pásky bola nastavená na mzdu 800 EUR, keď sa o to zaujímala a chcela vyskúšať, akú by mal výšku mzdy pri tomto dekréte. Pásku nevytlačila a neodovzdala, zamestnanec ju nepodpísal. V systéme zostala mzda 650 EUR a nevedela vysvetliť, ako je možné, že túto pásku mal žalobca pán X.. Nevedela vysvetliť, že za apríl a jún 2013 mal žalobca uvedený iný vymeriavací základ ako za máj 2013, lebo mali byť rovnaké. Pánovi X. v septembri 2012 počítali mzdu zo základu 650 EUR a predkladali to aj inšpektorátu práce, ktorý nezistil žiadne pochybenie. Svedok U. vypovedal, že pôsobil u žalovaného od roku 2008 do roku 2014 ako kuchár. Pri odchode v septembri 2012 im predchádzajúci riaditeľ Ing. E. dal podpísať nové mzdové dekréty (žalobcovi aj svedkovi). Ing. E. prišiel za ním do kuchyne a spýtal sa ho, či súhlasí s tým, že si zaslúži vyšší plat. Dekrét znel na základnú mzdu 800 EUR. Jednu kópiu si nechal pre seba a druhú zobral Ing. E. Keď sa svedok U. vrátil po mesiaci z dovolenky bolo sedenie s pani P., ktorá s každým zamestnancom prejednávala nové dekréty. Svedok s týmto dekrétom nesúhlasil a v novembri podpísal ďalší dekrét, ktorým žalovaný pristúpil na požiadavky svedka. Určil, že chce mať odmenu 700 EUR v čistom a odmeny už nedostával. S pánom X. boli v rovnakom pracovnom zaradení. Nekontroloval, či mu peniaze prišli podľa dekrétu, ktorý dostal od Ing. E.. Išlo o jeden mesiac a dostal peniaze, na ktoré bol zvyknutý. Nereklamoval, že mu peniaze neboli podľa dekrétu vyplatené. Následne boli dohodnuté nové mzdové podmienky s pani P., ktoré boli vyššie než dohoda odovzdaná Ing. E.. Neskôr dohodnutý plat 700 EUR mesačne v čistom považoval za primeraný na pracovisku v Jasnej a typu zariadenia. V čase podpisu mzdového dekrétu 1. 9. 2012 vedel, že Ing. Ondráš odchádza z Mikulášskej chaty. K odovzdaniu dekrétu došlo v riadnom pracovnom čase. Nepamätal sa presný dátum podpisu, možno neskôr ako 1. 9. 2012 v polovici mesiaca. S pani P. pri prerokúvaní nového mzdového dekrétu mu bolo povedané, že sú to nové podmienky a zmeny. Dekrét podpísaný Ing. E. ďalej neriešil. Bolo mu povedané, že sa mení vedenie a že nemá žiadnu váhu. Preto si on určil nové mzdové požiadavky. V pracovnoprávnom spore súd riešil, či medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzatvoreniu platnej dohody z 1. 9. 2012 o zmene mzdových podmienok. V tom čase funkciu konateľa žalovaného vykonával Ing. E., ktorý mal oprávnenie rozhodovať o zmene mzdových

podmienok zamestnancov. Písomná dohoda o zmene dohodnutých mzdových podmienok uzatvorená žalobcom so žalovaným 1. 9. 2012 bola podľa rozhodnutia súdu platná. Zamestnanci (žalobca a U.) disponovali rovnopismi dohôd, ktoré neboli odovzdané účtovnej spoločnosti ako podklad pre výpočet a spracovanie miezd zamestnancov. U obidvoch zamestnancov bola dohodnutá základná mzda 800 EUR mesačne brutto, čo zodpovedá skutočnosti, že pracovali na rovnakej pracovnej pozícii. Neodovzdanie písomnej dohody o zmene mzdových podmienok zamestnancov konateľom Ing. E. právnickej osobe, za ktorú konal, nemôže byť vyhodnotený v neprospech slabšej stránky sporu, ktorou sú zamestnanci. Súd ustálil, že k podpisu písomností došlo na pracovisku v septembri 2012 v čase, keď mal konateľ Ing. E. ešte k dispozícii pečať žalovaného. Neuvedenie dátumu podpisu zmluvy nespôsobuje jej neplatnosť. Skutočnosť, prečo sa žalobca a svedok C. nedomáhali reálneho plnenia z dohody o zmene výšky mzdy obaja vysvetlili dostatočným spôsobom. Žalobca bol dlhodobo práceneschopný a poberal nemocenské dávky (svedok C. čerpal mesačnú dovolenku a vzápätí sa s novou konateľkou žalovaného dohodol na zvýšení mzdy na 700 netto EUR mesačne). Rozhodovanie o výške mzdy bolo v kompetencii konateľa. Dohoda o zmene pracovných podmienok z 1. 9. 2012 zakladá právo žalobcu na základnú mzdu 800 EUR brutto, žalovaný mu vyplácal základnú mzdu 650 EUR brutto a odmeny. Odmena je nenárokateľná zložka mzdy. Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 29. 4. 2016 č. k. 5Co/93/2016-284 medzitýmny rozsudok okresného súdu potvrdil. O výške nároku rozhodol Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom zo dňa 10. 10. 2016 č. k. 8C/283/2014-363. Pri určovaní výšky oprávneného nároku žalobcu v občianskoprávnom konaní vychádzal súd z dohody o zmene pracovných podmienok zo dňa 1. 9. 2012 s tým, že základ na právo žalobcu na základnú mzdu 800 EUR brutto. Žalobca podľa súdu správne vyčíslil nárok na doplatok mzdy a náhrady mzdy za jednotlivé mesiace ako rozdiel medzi sumou, ktorá mu mala byť vyplatená pri mzde 800 EUR brutto a sumou, ktorá mu bola reálne vyplatená (ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku). Súd korigoval nárok žalobcu iba v časti doplatku mzdy a náhrady mzdy za júl, august, september 2013, keďže žalobca vychádzal z nesprávneho koeficientu 2,71 namiesto koeficientu 1,727. Preto za mesiac júl 2013 žalobcovi patrí doplatok vo výške 117,20 EUR, za august 2013 vo výške 137,32 EUR, za september 2013 vo výške 117,27 EUR. Žalobcom nesprávne určená výška doplatku za júl až september 2013 celkovo predstavovala 404,79 EUR. Preto súd v tejto časti žalobu zamietol. Výška úrokov z omeškania uplatnená žalobcom bola v súlade s občianskoprávnymi predpismi a súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania tak ako uviedol vo výrokovej časti rozsudku v zmysle žaloby. Úroky z omeškania zamietol v časti za júl, august, september 2013, v ktorom bol základ nároku vyčíslený v nesprávnej výške vo vzťahu k žalobcom požadovanej výške, ktorá presahovala rozhodnutie súdu po prepočítaní základu nároku na doplatok mzdy. Rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť 1. 11. 2016 a vykonateľnosť 5. 11. 2016 tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 2.026,66 EUR s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 170,43 EUR od 1. 11. 2012 do zaplatenia, zo sumy 152,42 EUR od 1. 12. 2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 69,26 EUR od 1. 6. 2013 do zaplatenia, zo sumy 117,53 EUR od 1. 7. 2013 do zaplatenia, zo sumy 111,15 EUR od 1. 8. 2013, zo sumy 117,27 EUR od 1. 9. 2013, zo sumy 137,32 EUR od 1. 10. 2013 do zaplatenia, zo sumy 117,27 EUR od 1. 11. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,25 % ročne zo sumy 105,21 EUR od 1. 12. 2013 do zaplatenia, zo sumy 23,46 EUR od 1. 1. 2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,15 % ročne zo sumy 62,91 EUR od 1. 8. 2014 do zaplatenia, zo sumy 870,78 EUR od 1. 8. 2014 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Súd priznal v tomto konaní žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 66,70 EUR proti žalovanému uznesením zo dňa 16. 12. 2016 č. k. 8C/283/2014-387, ktorý nadobudol právoplatnosť 30. 1. 2017 a vykonateľnosť 14. 1. 2017. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 1.177,26 EUR, ktoré mu je povinný zaplatiť žalovaný.

17. Keďže vec je súdom prvej inštancie rozhodovaná po zrušení a vrátení odvolacím súdom (odsek 7 odôvodnenia rozsudku), pre súd prvej inštancie je záväzný právny názor odvolacieho súdu. Po zrušení rozsudku nedošlo k zásadnej zmene skutkového a právneho stavu veci.

18. Vo vzťahu k predmetu sporu (odsek 14 odôvodnenia rozsudku) súd uvádza, že vzťah medzi spoločnosťou a konateľom sa riadi podľa § 261 ods. 6 písm. a/ OBZ. Zodpovednosť konateľa za škodu spôsobenú pri výkone funkcie (§ 135a OBZ) sa spravuje podľa § 373 a nasl. v spojení s § 757 OBZ <aspi://module='KO'&link='KO513_1991SK%2523757'&ucin-k-dni='31.12.2017'>. Zodpovednosť konateľa za škodu je objektívna, nevyžaduje zavinenie a liberačné dôvody upravuje zákon (§ 135a ods. 3 OBZ). Dôkazným bremenom spoločnosti uplatňujúcej nárok na náhradu škody proti štatutárovi podľa § 135a OBZ je preukázať a/ vznik škody; b/ porušenie povinnosti konateľom konať s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti; c/ príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti

konateľa a vznikom škody. Preukázať konanie v zmysle zásad stanovených Obchodným zákonníkom je dôkazným bremenom žalovaného konateľa. Konateľ nezodpovedá za škodu iba ak konal s odbornou starostlivosťou, súčasne v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti, tieto podmienky musia byť splnené súčasne (kumulatívne). Zásady výkonu funkcie konateľa sú: 1/ povinnosť konať s odbornou starostlivosťou a 2/ povinnosť konať s lojalitou vo vzťahu k záujmom spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Povinnosti konateľa vyplývajú z ustanovení Obchodného zákonníka, ďalších zákonov, zo spoločenskej zmluvy, prípadne stanov a rozhodnutí valného zhromaždenia. V zmysle judikatúry sa za odbornú starostlivosť považuje „spôsob výkonu funkcie konateľa na informovanom základe, po dôkladnom zvážení predpokladaných eventualít postupu a následkom zvoleného postupu a v súlade s vlastnými všeobecnými znalosťami a skúsenosťami (zásada profesionality), pri ktorom konateľ prihliada pri výkone svojej funkcie a zabezpečení činnosti na záujmy spoločnosti a jej spoločníkov a nepresadzuje svoje záujmy, či záujmy tretích osôb na úkor záujmov spoločnosti (zásada lojality). Obe zásady musia byť naplnené kumulatívne. Zodpovednosť za škodu konateľov sa podľa § 757 OBZ spravuje všeobecnými ustanoveniami zodpovednosti za škodu podľa § 373 a nasl. OBZ, ktoré sa použijú iba v rozsahu, v akom dopĺňajú osobitnú úpravu zodpovednosti za škodu konateľov podľa § 135a OBZ, ktorá má prednosť pred všeobecnou úpravou. Zákonnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 373 a nasl. OBZ sú a/ vznik škody; b/ porušenie povinnosti; c/ príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. Všetky predpoklady vzniku škody musia byť splnené súčasne, lebo inak by nedošlo k vzniku zodpovednosti za škodu. Konateľ zodpovedá iba za škodu, ktorú spôsobil spoločnosti porušením svojich povinností. V ustanovení § 135a ods. 2 OBZ sú iba demonštratívne uvedené povinnosti, ktorých porušením vzniká konateľovi povinnosť nahradiť škodu spoločnosti.

19. Je nesporné, že žalobca doposiaľ uhradil zo svojich prostriedkov 3.837,18 EUR (titulom mzdy 2.026,66 EUR zaplatenej bývalému zamestnancovi; vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 487,76 EUR zaplatených bývalému zamestnancovi; trov súdneho konania vo výške 1.177,26 EUR; súdneho poplatku za odpor proti platobnému rozkazu vo výške 145,50 EUR v súdnom konaní; všetko na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu). Nie každá ujma na majetku obchodnej spoločnosti je škodou. Mzda zaplatená zamestnávateľom (žalobcom) zamestnancovi na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu nie je škodou zamestnávateľa, ale oprávneným nárokom zamestnanca a povinnosťou zamestnávateľa (nákladom zamestnávateľa). Krajský súd v uznesení, ktorým zrušil rozsudok okresného súdu uviedol (26. odsek) - „ďalej iba uznesenie“ uviedol: „S uvedeným konštatovaním je možné súhlasiť, rovnako odvolací súd považuje rozhodnutie konateľa v mene žalobcu ako zamestnávateľa o zvýšení mzdy dotknutému zamestnancovi za rozhodnutie v rámci kompetencií prirodzene vyplývajúceho zo statusu konateľa - štatutárneho orgánu obchodnej spoločnosti a jeho plného konateľského oprávnenia, pričom odvolací súd v tomto smere poukazuje na ust. § 133 ods. 3 OBZ, podľa ktorého obmedziť konateľské oprávnenia môže iba spoločenská zmluva alebo valné zhromaždenie...“ „Napokon to, že predmetná dohoda o zvýšení mzdy je platný právny úkon, vyplynulo nepochybne zo záverov právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/283/2014 z 27. 10. 2015.“ Zvýšenie mzdy bolo dôsledkom rozhodnutia konateľa, ktoré viedlo k uzavretiu dohody medzi zamestnancom a zamestnávateľom (za ktorého konal štatutár - žalovaný). Prijaté rozhodnutie možno podriaďiť hodnoteniu podľa kritérií (splnenia podmienok) odbornej starostlivosti a lojality. Preto v tomto konaní nie je primárne predmetom posudzovania rozhodnutia konateľa o zvýšení mzdy, ale náhrada škody za porušenie povinnosti predložiť dohodu o zvýšení mzdy účtovnej spoločnosti, ktoré viedlo k nevyplácaniu zvýšenej mzdy zamestnancovi, žalobe zamestnanca a trovám súdneho konania vedeného medzi zamestnávateľom a zamestnancom). Súd prihliada na všetko čo počas konania vyšlo najavo. Žalobca sa bránil v predchádzajúcom pracovnoprávnom spore povinnosťou zaplatiť zamestnancovi mzdu v dohodnutej výške a nebol úspešný. Uzavretie dohody o zmene pracovných podmienok, ktorou bola zamestnancovi zvýšená mzda žalobca popieral a dohodu považoval za neplatnú (antedatovanú) a to aj po výpovediach bývalého konateľa Ing. Q., bývalých zamestnancov P. a U. v postavení svedkov pred súdom, ktoré svedčili o opaku. Žalovaný v procesnom postavení svedka v predchádzajúcom pracovnoprávnom spore potvrdil existenciu dohody o zmene výšky mzdy a uviedol dôvody, ktoré ho viedli k jej uzavretiu (najmä, že bola uzavretá počas výkonu funkcie konateľa; výška zvýšenej mzdy zodpovedala pracovným výkonom zamestnanca a mzdám zamestnancom na rovnakej pracovnej pozícii v danej lokalite a danom čase). Postoj žalobcu bol pracovnoprávnom spore bol jednoznačný, smerujúci k preukázaniu absolútnej neplatnosti dohody, na základe ktorej bola zamestnancovi zvýšená mzda. Žalobca tvrdil, že výška hrubej zvýšenej mzdy (z 564,30 EUR podľa pracovnej zmluvy uzavretej 31. 5. 2010 na 800 EUR) nezodpovedala pracovnému zaradeniu zamestnanca - kuchára. Naopak žalovaný považoval ohodnotenie zamestnanca za primerané

jeho pracovnej pozícii a výkonu. Žalobca neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia a nepreukázal, že 1. zvýšením mzdy a 2. vo vzťahu k výške zvýšenia mzdy (vzhľadom na pracovné zaradeniu zamestnanca v danom čase a mieste) porušil žalovaný povinnosti konateľa s následkami podľa § 135a OBZ (zásada odbornosti a lojality). Žalovaný v rovnakom čase rozhodol o zvýšení mzdy aj inému zamestnancovi (U.), ktorý sa so zamestnávateľom neskôr dohodol inak (po zmene vedenia spoločnosti - žalobcu, odsek 16 odôvodnenia rozsudku - výpoveď svedka U.). Nebolo preukázané, že nebolo oprávnením konateľa zmeniť výšku mzdy zamestnancovi. Teda žalovaný ako konateľ bol oprávnený rozhodnúť o zvýšení mzdy zamestnanca. Nebolo preukázané, že takéto zvýšenie mzdy bolo prijaté bez odbornej starostlivosti a v rozpore so záujmami spoločnosti. Krajský súd v odôvodnení uznesenia (27. odsek) uviedol „ že pokiaľ žalobca tvrdil, že výška hrubej mzdy (z 564,30 Eur podľa pracovnej zmluvy P. z 31. 5. 2010 na 800 Eur) nezodpovedala pracovnému zaradeniu zamestnanca - kuchára (v stredisku cestovného ruchu) a že išlo o zvýšenie mzdy poškodzujúce žalobcu, tak v tomto smere neunesol svoje dôkazné bremeno.“ Keďže v časti nevyplatenej mzdy 2.026,66 EUR nešlo o škodu, v tejto časti súd žalobu zamietol. Aj odvolací súd v uznesení (24. odsek) uviedol, že „Vo všeobecnosti okresný súd správne vychádzal, okrem skutkových a právnych tvrdení strán, zo všeobecného právneho rámca zodpovednosti štatutárnych orgánov obchodných spoločností, určeného primárne charakterom zodpovednostného režimu štatutárneho orgánu, ktorý je daný tým, že právny vzťah (člena) štatutárneho orgánu a obchodnej spoločnosti je záväzkovým obchodno-právnym vzťahom.“

20. Krajský súd uviedol v uznesení (27. odsek): „Z objektívneho charakteru žalovanej náhrady škody voči žalovanému ako bývalému konateľovi žalujúcej obchodnej spoločnosti podľa § 135a ods. 1, 2 OBZ potom vyplýva, že len ak žalobca v takomto spore unesie svoje dôkazné bremeno o existencii zodpovednosti žalovaného, tak podľa úpravy v § 135a ods. 3 OBZ je dôkazným bremenom žalovaného preukázať, že za škodu pokiaľ bola preukázaná, nezodpovedá (liberačné dôvody).“ Je nepochybné, že žalovaný ako konateľ zodpovedal za vedenie účtovníctva. Nebolo sporné, že bolo povinnosťou žalovaného ako konateľa zabezpečiť, aby účtovná spoločnosť mala najneskôr do 10. 10. 2012 (čl. IV. 3 Zmluvy o poskytovaní účtovných služieb) k dispozícii dohodu o zmene pracovných podmienok uzavretú 1. 9. 2012 pre spracovanie miezd. Nebolo sporné, že účtovná spoločnosť nemala k dispozícii túto dohodu do 10. 10. 2012 a ani neskôr sa jej nedostala do dispozičnej sféry konaním žalovaného. Ani za pôsobenia žalovaného ako konateľa do 31. 10. 2012 nebola zamestnancovi vyplatená zvýšená mzda za september 2012. Podľa žalovaného sa mala zamestnancovi doplatiť nasledujúcim mesiaci (čo sa nestalo). Ani v predchádzajúcom v pracovnoprávnom spore nebolo preukázané, ako bolo naložené s dohodou o zmene pracovných podmienok. Žalobca tvrdil, že ju odovzdal zamestnankyni N. (svedkyňa), aby ju odniesla do účtovnej spoločnosti. Svedkyňa to nepotvrdila. Zamestnanec P. tvrdil vo svojej výpovedi (v pracovnoprávnom spore v procesnom postavení žalobcu), že bola v trezore žalovaného. Nebolo povinnosťou konateľa osobne odnášať podklady účtovnej spoločnosti, aj vydanie pokynu inému zamestnancovi a výber povereného zamestnanca sa považuje za konanie smerujúce k splneniu povinnosti predložiť podklady účtovnej spoločnosti potrebné na spracovanie miezd. V konečnom dôsledku zodpovednou osobou je žalovaný (konateľ), ktorý nezabezpečil doručenie dohody o zmene pracovnej zmluvy účtovnej spoločnosti žalobcu ako podkladu pre spracovanie mzdy zamestnanca P.. Nezabezpečenie doručenia zmenenej pracovnej zmluvy účtovnej spoločnosti (podkladu na výpočet výšky mzdy zamestnanca) súd považuje za porušenie povinnosti žalovaného konateľa podľa § 135a OBZ v spojení s § 135 OBZ (povinnosť riadneho vedenia účtovníctva) v rozpore s odbornou starostlivosťou a záujmami spoločnosti. Dôsledkom neodovzdania dohody o zmene pracovnej zmluvy účtovnej spoločnosti bolo nevyplácanie mzdy zamestnancovi vo výške podľa zmenenej pracovnej zmluvy, ktoré viedlo k uplatneniu nárokov na mzdu zamestnanca od zamestnávateľa (žalobcu) a následne súdneho sporu, keďže žalobca sa bránil povinnosti zaplatiť mzdu vo výške dohodnutej podľa zmenenej pracovnej zmluvy. Žalobca nepreukázal udelenie pokynu zamestnankyni na odovzdanie dohody o zmene pracovnej zmluvy účtovnej spoločnosti, resp. kontrolu splnenia udeleného pokynu a ani riadnu evidenciu dohody v účtovníctve žalobcu (zahŕňajúcu jej odovzdanie účtovnej spoločnosti), keďže dohoda bola podkladom na spracovanie mzdy dotknutého zamestnanca, s čím súvisia aj odvodové a daňové povinnosti spoločnosti (vo vzťahu ku mzde zamestnanca). Tým, že nedošlo k odovzdaniu dohody o zmene pracovných podmienok došlo k porušeniu povinnosti viesť riadne účtovníctvo (zmluvy o poskytovaní účtovných služieb v čl. IV. 3) a dôsledkom bolo omeškanie so zaplatením mzdy zamestnancovi. Úroky z omeškania z istiny pohľadávky - mzdy (príslušenstvo) a trovy súdneho konania (predchádzajúceho pracovnoprávneho sporu) môžu byť škodu, ktorá vznikla v dôsledku porušenia povinností konateľa (žalovaného). Vyššie uvedené konštatoval v odôvodnení uznesenia aj krajský súd (29. odsek). Porušenie povinnosti viesť účtovníctvo malo za následok nezaplatenie mzdy zamestnancovi

v dohodnutej výške, omeškanie so zaplatením mzdy (úroky z omeškania) a uplatnenie nárokov zamestnanca v súdnom spore proti zamestnávateľovi (trovy súdneho konania). Súd pri každom titule skúmal príčinnú súvislosť (vo vzťahu ku škode, ktorú predstavujú úroky z omeškania a trovy súdneho konania). Súd žalobu v časti o zaplatenie mzdy zamietol (odsek 19 odôvodnenia rozsudku). Odvolací súd k úrokom z omeškania uviedol v uznesení (31. odsek), že „bol preukázaný vznik škody (vyplatením úrokov z omeškania), porušenie povinnosti žalovaného aj príčinná súvislosť, avšak kauzálny nexus sa môže týkať len doby od prvej (omeškanej splatnosti) zvýšenej mzdy P. do momentu predloženia Dohody o zmene pracovných podmienok P. žalobcovi s nárokom, aby mu žalobca vyplatil zvýšenú mzdu podľa tejto dohody. Avšak to, že žalobca túto dohodu (nesprávne) neakceptoval a rozhodol sa viesť s P. súdny spor (v ktorom bol neúspešný), nemožno pričítať žalovanému, ktorý v tom čase už nebol konateľom spoločnosti. Uvedené časové, vecné a právne súvislosti - okolnosti pre správne posúdenie uplatňovaného nároku na náhradu škody v časti príslušenstva pohľadávky priznanej v súdnom konaní sp. zn. 8C/283/2014, však okresný súd neskúmal...“ Prvostupňový súd v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu zisťoval preukázateľný okamih, kedy sa dohoda o zmene pracovnej zmluvy preukázateľne dostala do dispozičnej sféry žalobcu, ktorý je okamihom, kedy mohol a mal žalobca plniť povinnosť zamestnancovi mzdu podľa zmenenej pracovnej zmluvy. Vo vzťahu k trvám konania z pracovnoprávneho sporu súd uvádza, že absentuje príčinná súvislosť medzi škodou (vyplatené trovy predchádzajúceho súdneho konania) a porušením povinnosti žalovaného, lebo v čase začatia pracovnoprávneho súdneho sporu (3. 9. 2014) už žalobca preukázateľne disponoval dohodou o zmene pracovnej zmluvy P. (bližšie v odseku 21 odôvodnenia rozsudku), ktorú však považoval za neplatnú (dôvod neplnenia) a v spore nebol úspešný. Preto v časti trov predchádzajúceho súdneho konania súd žalobu zamietol.

21. Za rozhodujúci okamih kedy sa žalobca preukázateľne dozvedel o zmenenej pracovnej zmluve a preukázateľne ju dostal do dispozičnej sféry súd považuje deň 20. 8. 2014 (čl. 16-20). Na výzvu splnomocnenej zástupkyne zamestnanca P. zo dňa 21. 7. 2014 na „doplatenie mzdových nárokov...“ reagoval žalovaný listom zo dňa 27. 7. 2014 a žiadal predložiť dohodu o zmene pracovnej zmluvy. Splnomocnená zástupkyňa žalobcu listom zo dňa 20. 8. 2014 doručila žalobcovi dohodu o zmene pracovných podmienok. Túto skutočnosť neurobila spornou v tomto konaní ani jedna zo strán a tieto listinné dôkazy predkladal žalobca. Iný konkrétny dátum nebol tvrdený žiadnou zo strán a pokiaľ by žalovaný splnil povinnosť zabezpečiť odovzdanie dohody o zmene pracovnej zmluvy ku omeškaniu s platením mzdy zamestnancovi by nedošlo. Od tohto okamihu (20. 8. 2014) oneskorené platenie mzdy nemožno pričítať žalovanému, ktorý už v tom čase nevykonával funkciu konateľa. Nebolo sporné, že žalobca zaplatil zamestnancovi úroky okrem mzdy aj úroky z omeškania podľa právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu (sp. zn. 8C/283/2014). Súd v tomto konaní určil výšku škody v časti úroku z omeškania so zaplatením mzdy odo dňa omeškania so zaplatením splatnej mzdy do 20. 8. 2014.

8,75% p.a.	od	do 20.8.2014
170,43	1.11.2012	26,88 EUR
125,42	1.12.2012	18,88 EUR
8,5% p.a.		
69,26	1. 6. 2013	7,19 EUR
117,53	1. 7. 2013	11,38 EUR
111,15	1.8. 2013	9,96 EUR
117,27	1. 9. 2013	9,66 EUR
137,32	1.10. 2013	10,36 EUR
117,27	1. 11. 2013	8,00 EUR
8,25% p.a.		
105,21	1. 12. 2013	6,25 EUR
23,46	1. 1. 2014	1,23 EUR
8,15% p.a.		
62,91	1. 8. 2014	0,28 EUR
870,78	1. 8. 2014	3,88 EUR
2026,66 EUR		113,95 EUR

Preto súd žalobe v časti náhrady škody - (úroky z omeškania zaplatené žalobcom zamestnancovi) 113.95 EUR vyhovel a vo zvyšnej časti náhrady škody žalobu zamietol. Súčasne priznal žalobcovi zákonné úroky z omeškania za omeškanie zo zaplatením náhrady škody 9 % ročne od 11. 4. 2017 do zaplatenia (§ 369 ods. 2 OBZ).

22. Žalobca tvrdil porušenie zmluvnej povinnosti žalovaným z dohody uzavretej 31. 10. 2012 medzi žalobcom a žalovaným (čl. 1 písm. a/, b/, c/, čl. 2), najmä uvedenie nepravdivých vyhlásení a porušenie povinnosti nahradiť nároky tretích osôb v dôsledku nepravdivosti prehlásení v čl. 1. (podrobnejšie uvedené v odseku 15 odôvodnenia rozsudku) a domáhal sa plnenia žalovaného z tejto dohody. V rozsudku, ktorý krajský súd zrušil prvostupňový súd posúdil dohodu podľa jej obsahu ako dohodu dohodou o uznaní záväzku (§ 323 OBZ) s tým, že je neplatná (absolútne neplatný právny úkon pre neurčitosť), keďže uznať možno iba určitý záväzok, ktorý trvá v čase jeho uznania (v dohode nie je uvedený konkrétny záväzok, ktorý žalovaný uznáva a uhradí). Takáto dohoda je neurčitá a preto neplatná podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. „Podľa právneho názoru odvolacieho súdu (32. odsek odôvodnenia uznesenia) čo do obsahu predmetnú dohodu z 31. 10. 2012 v bode 11 písm. a), b), c), bod 2, je možné podradiť pod úpravu pristúpenia k záväzku podľa § 534 OZ, podľa ktorého kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytovať plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z toho však priame právo nevznikne. Je to zrejme z textu odseku 2 dohody - „v prípade, ak v dôsledku nepravdivosti prehlásení uvedených v odseku 1 dohody budú tretie osoby uplatňovať akékoľvek nároky plynúce z úkonov Ing. Q. voči Spoločnosti, tieto nároky v celom rozsahu voči tretím osobám uspokojí Ing. Q., bez povinnosti náhrady zo strany Spoločnosti“. Aj keď úprava inštitútu pristúpenia k záväzku, vzhľadom na jeho zabezpečovací charakter nevyklučuje pristúpenie k budúcemu záväzku (záväzku, ktorý vznikne v budúcnosti), tak podmienkou platnosti pristúpenia k takémuto záväzku však je dostatočné určenie budúceho záväzku, teda pristúpiť možno platne k peňažnému záväzku, ktorý má ešte len vzniknúť, s dostatočným určením čo do dôvodu vzniku záväzku a jeho výšky. Uvedené v predmetnej dohode strán z 31. 10. 2012 absentuje, preto záver súdu prvej inštancie o neurčitosti záväzku je síce vecne správny, avšak z celkom iných právnych dôvodov.“ Dohoda medzi konateľom a obchodnou spoločnosťou je zrozumiteľná, ale neurčitá (nie je isté, čo má plniť). Absolútna neplatnosť právneho úkonu pôsobí od začiatku (ex tunc), bez ohľadu, či sa jej niektorá zo strán dovoľavala. Vzhľadom na to, že dohoda z 31. 10. 2012 medzi žalobcom a žalovaným - podľa jej obsahu dohoda o pristúpení k záväzku (§ 534 OZ) je absolútne neplatný právny úkon pre jeho neurčitosť (§ 37 ods. 1 OZ) nemá žalobca nárok na plnenie od žalovanému na základe tejto dohody. Súd musí každý právny nárok pri rozhodovaní subsumovať pod konkrétnu právnu normu a na absolútnu neplatnosť právnych úkonov ako právneho dôvodu na plnenie prihliada z úradnej moci (ex offa). Toľko súd uvádza vzhľadom na argumentáciu žalobcu prostredníctvom splnomocneného zástupcu z 25. 9. 2020 čl. 393-398 (najmä II. vyjadrenia). Súd považuje za potrebné uviesť, že základ právneho nároku je náhrada škody podľa § 135a OBZ, ktoré má kogentný charakter a žalobca sa primárne domáha náhrady škody podľa tohto špeciálneho ustanovenia upravujúceho škodu spôsobenú konateľom obchodnej spoločnosti. V oprávnenej výške súd žalobcovi nárok na náhradu škody priznal, v časti v ktorej bol nárok žalobcu neoprávnený žalobu zamietol. Žalobca poukazoval na to, že povinnosti neporušil, ale musí znášať zodpovednosť, čo je v rozpore s pravidlami poctivého obchodného styku a dobrými mravmi. Výkon práva v rozpore s pravidlami poctivého obchodného styku nepožíva právnu ochranu (§ 265 OBZ). Vzťahuje sa k využitiu práva osobou, ktorej patrí a nie je protiprávny, jeho účelom nie je realizácia vlastných oprávnených hospodárskych záujmov a hospodárskeho cieľa determinovaného obchodným záväzkom, ale snaha výkonom práva znevýhodniť druhú stranu a spôsobiť jej ujmu. V tomto súdnom konaní sa výkon svojho práva domáha žalobca (náhrada škody). O plnení žalobcu (mzda zamestnanca s príslušenstvom) už bolo právoplatne rozhodnuté v predchádzajúcom pracovnoprávnom súdnom spore. Súd v tomto konaní nerozhoduje o výkone práva žalovaného (aby ho bolo možné podrobiť testovaniu, či je výkon práva v rozpore s poctivým obchodným stykom), ale žalobcu. Výkon práv a povinností nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Rozpor s dobrými mravmi je právna otázka (nie skutková). Odkazom na dobré mravy sa kvalifikuje správanie, ktoré nemožno podriať pod inú právnu normu. Konanie žalobcu v postavení konateľa je možné podriať pod konkrétne právne normy, najmä Obchodného zákonníka, ktoré súd aplikoval pri rozhodovaní. Súd nerozhoduje o výkone práva žalovaného (aby ho bolo možné podrobiť testovaniu, či je výkon práva v rozpore s dobrými mravmi), ale žalobcu.

23. O trovách konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania od žalobcu podľa pomeru úspechu 94 %. (Žalobca mal úspech 3 % t. j. prisúdená istina 113,95 EUR zo žalovanej istiny 3.837,18 EUR a žalovaný mal úspech 97 % t. j. zamietnutá istina 3.723,23 EUR zo žalovanej istiny 3.837,18 EUR; pomer úspechu žalovaného je určený ako rozdiel úspechu žalovaného a úspechu žalobcu, ktorý je súčasne neúspechom žalovaného 97 % - 3 % = 94 %.) Súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by nepriznal nárok na náhradu trov konania (§ 257 CSP). O výške náhrady trov konania rozhodne

samostatným uznesením vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.